

Úplně první letošní český Konkurz se odehrál přesně před týdnem v plzeňském divadle Čas. V Plzni bylo ten den pořádně rušno, neboť odpoledne na náměstí Republiky nějaký vtipálek nahlásil přítomnost bomby a v pozdních nočních hodinách vzplála v jiné plzeňské čtvrti další z živých pochodní. Ačkoli mně naštěstí obě události celkem minuly, o "bomby" i náhlá vzplanutí jsem nakonec přeci jen zavadil, a to právě v podzemních prostorách výše zmíněného divadélka.

Už úvodní **Prsten** mě velmi příjemně překvapil, obrovské sebevědomí (a čitelná intonace) Petra Hubacze zatím stále ještě táhne kapelu nahoru, s baskytarou mu velice zdatně sekunduje Romana Tomášková. Ta je čím dál lepší nejen instrumentálně (plynule střídá pražec s bezpražcem), ale především vokálně. V Plzni se blýskla Romana především v závěrečné countryovce. Druhou velkou radostí pro mne byla ten večer skupina **Neboysa**, laureát Plzeňské lokálky a šťastný majitel jednoho a půl (to druhé se právě dotáčí) dlouhohrajícího cédéčka. Úžasné dynamický přednes, flétničky, respektování původního folklórního materiálu - paráda. Úvodní píseň z posledního dema Neboysy - Proč si k nám nepřišel - byla na živo snad ještě lepší, než jak jsem si ji oblíbil z cédéčka, opravdu krása. Jediné, na čem by snad, dle mého, měli Neboysové v tuto chvíli pracovat trochu víc, je samotný kontakt s publikem.

Zbylá kapela z těch tří, které se mi v Plzni líbily nejvíc, se jmenuje **Grasscocktail**. Věřte mi, že jako redakční kolegyně nemá u mě Irena Motlíková v tomto směru pražádnou protekci, ale to, co předvedl Grasscocktail v úterý v divadle Čas, mnou opravdu pohnulo. Přesné rify, skvělá práce s dynamikou, dobré texty (a vůbec kvalitní vlastní tvorba) - to je důvod, proč si určitě Grasscocktail půjdu tohle jaro ještě minimálně jednou někam poslechnout.

Ani další čtyři kapely - Strašlivá podívaná, BlueGate, Pětník a Toman a lesní panna - myslím nemusí být se svým vystoupením nespokojeny. **Strašlivka** na sobě evidentně stále pracuje, postupně se lepší její pěvecká vybavenost i smysl pro rytmus a přesnost. Velkým kladem této kapely jsou texty o něčem, malým záparem místy nečitelné frázování oněch textů. Bluegrassovi **BlueGate** seřadili své písně tak, aby postupně gradovaly, od první náladovky přes lehce depresivní song, kde jsem interpretovanému textu moc nevěřil, až po pohodovku "těžký prachy, mladý holky budeš mít" plynul příjemný bluegrásek, dobře zazpívány i zahrány. Jistý "plzeňský cejch" je však na téhle kapele trochu znát, a aniž bych hodnotil, zda je to dobře či špatně, jen poznamenám, že třeba muzikanty z Grasscocktailu dle mého dnes ta muzika bavila o trochu víc.

Pětník doznal od loňska opět výrazných personálních změn a zdá se, že se v tuto chvíli stále

Napsal uživatel Šaolín
Úterý, 08 Duben 2003 15:00

ještě hledá. Můj dojem z lehce "rozpláclé" Bye Bye Blue vylepšili Pětníci chodskou lidovou (že by úlitba západočechem?) a dorazili (v dobrém slova smyslu) beatlesáckou Help, kterou, řekl bych, od loňska ještě malinko dotáhli a vychytali na ní i ty malé mušky, které se ještě tu a tam vyskytovaly. Vokálně dnes Pětník měl určitě na všechny, celkovým výrazem a interpretací na mě ovšem zase nějak bombasticky nezapůsobil. Dejme jim čas ještě tak dva tři měsíce a uvidíme. To samé doporučuji u **Tomana a lesní panny**, kteří se evidentně dostali do stádia, kdy mezi jednotlivými vystoupeními jsou poměrně velké kvalitativní rozdíly. Ačkoli Tomani v Plzni zahráli dobře (především čistý zpěv Romany Tomáškové), už jsem je letos slyšel v o něco lepší formě. V rámci objektivnosti už snad jen dodám, že segmentem, kde nejsou výkyvy a kvalita roste, je samotná autorská tvorba Tomanů, tam jsem zaznamenal opravdu posun.

Trampfolková **Fregata** se, zdá se, opět našla, písničky mi krásně plynuly jedna za druhou ušima a já bych řekl, že budeme-li v tuto chvíli hledat na plzeňsku nějaký folkový mainstream, bude to určitě zrovna tahle kapela. Do toho bluegrassovo-amatérského bych zařadil zase **Carrabinu**

, kde bych si dovilil vytknouti akorát ledabylé frázování ve společných vokálech, zpěvákovu angličtinu a malinko nemastná instrumentální sóla. Jo - a taky chápu, že "já sbohem dám tvým krásným lžím" se v bluegrassu musí zpívat opravdu nádherně, ale - co tím chtěl básník vlastně říct?

Blue Zebra se vytrasila v divadle Čas také s celkem pohodovým grassem, ovšem jejich instrumentální sóla pro mě byla chvílemi docela dlouhá a nenápaditá, a navíc jsem byl nucen přemýšlet, jestli vůbec existuje nějaký originální rým na slovo kámen (nebo to bylo z kamen? - už nevím), každopádně je mi divné, proč by jinak někdo "říkal za láskou ámen". Probíral jsem svůj soukromý život, ale že by se po některém z mých rozchodů s lehou děvou přišoural ulicí chlápek a suše řekl: amen, tak to se mi ještě nestalo. Malým zklamáním pro mne byla v Plzni také skupina **Bory**, o které jsem hodně slyšel i četl, a která na rozdíl od "křesťanské" Blue Zebry triumfovala rýmem "do sklepa - Pepa". Ne, že bych byl literárním kritikem nebo se při poslouchání muziky zaměřoval výhradně na texty, ale tohle se mě, přiznávám, lehce dotklo. To ovšem nic nemění na tom, že jinak vydávají Bory ve třech docela překvapivě kompaktní zvuk, což je patrně dáno kytaristovo trsátkovou hrou přes nylonové struny.

Pokud bych to měl nějak shrnout, musím říct, že na festival FOLKOMÍN Třeboradice 2003 si z Plzně minimálně dvě kapely vybereme, moc se mi líbily. A protože ve chvíli, kdy píšu tohle povídání už mám za sebou čtyři konkurzní večery různě po republice, mohu bez uzardění konstatovat, že Plzeň byla zatím určitě nejlepší. Současně s Konkurzem se zde navíc konalo základní kolo Trampské porty a tak doufám, že některé kapely odsud si budu moci poslechnout i v létě v Ústí. Moc bych jim to přál, byly skvělé.